

Valda delar ur: Intervju med Ossian Eriksson i Veda den 17 september 1979. Intervjuare: Sten Eriksson, projektledare för "Hungermarschen 1917".

När ni sen skulle ner till Härnösand, hur fick du bud om de?

Ossian: Det kan jag inte riktigt komma ihåg, men vi hade sällskap med några grabbar, som hette Strandberg från Nyland. Dom var tre bröder, de där Strandbergarna. Då skulle vi i alla fall åka ner till Härnösand på kvällen. Allting var liksom grejat i förväg så vi var inkvarterade på Johannesbergsskolan. Det var såna där säckpåsmadrasser där å där skulle vi ligga, men de blev inte nån liggning där. Det var naturligtvis mycke folk, som hade kommit från olika håll.

Fick du nån uppfattning om, hur det var organiserat de där, det var ju meningen att Amaltheamannen, Anton Nilsson skulle tas ut?

Ossian: Ja han skulle ut, men nån vidare organisation fick vi nog inte klart för oss utan det var nog bara att rusa fram bara.

Så du tillhörde den där gruppen då, som skulle storma fängelset?

Ossian: Ja vi for ju dit i den andan.

Hur kändes det?

Ossian: Vi reflektera inte så mycke. Det var mera spänning.

Hade ni blivit utlovad nån beväpning av något slag?

Ossian: Näädå.

Nu hade ju Ståhl jobbat ihop med en del rallare där nere, så han...

Ossian: Ja det var ju dom, som skulle greja dynamit, för de va ju de han sa: "Vi har yxor, vi har knivar och vi har dynamit." Det där hade nog pågått nåt tag tidigare och var väl organiserat av Fritz kanske.

Du känner inte till några gubbar där nere, som han hade jobbat ihop med?

Ossian: Nää. Men att det var mycke demonstrationer i Härnösand bland rallarna där också de vet jag. Men de va tidigare. Det var hungerdemonstrationer de med.

.....

Kommunikationerna då, till Nyland gick ni och åkte tåg hem, till Härnösand...

Ossian: Då åkte vi tåg.

Ni var liksom inkvarterade, som en truppstyrka.

Ossian: Ja de som ville, fick ligga på den där skolan.

Hade ni något möte då först?

Ossian: Nää.

Så ni hade bara fått order då nerifrån, att ni skulle komma ner så många som möjligt.

Ossian: Ingen direkt order, men de va väl de att det var bättre, ju mera folk, som kunde finnas där.

.....

Fru E: Vi skulle försöka få tag i mjölk å jag tyckte de var hemskt att ge sej iväg på eftermiddan efter sen man kom hem från skolan, mörkt var det och mörkrädd har jag varit i alla tider. Det var inge vidare roligt, men man kom ju hem i alla fall.

Mjölken var det ju ganska mycke strid om, om mjölkpriset?

Ossian: Det fanns ju bönder, som slog bort mjölken i stället för att sälja. Åt arbetarna.

Torbjörn Fälldins far bl.a.

Fru E: Tänk va gräsligt. Varför har det varit en sån där allmän ovilja mot arbetarna?

Det har väl alltid varit ömsesidigt och det blev väl inte bättre efter 1917 när de här hungermarscherna hade gått över så gott som hela landet.

Källa: Föreningsarkivet Västernorrland, Å 529, Föreningen "Hungermarschen 1917", Intervjuer med "folk som var med"